RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 93.767 van 7 maart 2001
in de zaak A. 94.563/X-9699.

In zake : 1. Marina APERS,
2. Rudy VAN BUEL,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. STORME,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Verenigingstraat 28

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkomende partijen :

1. het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten D. D'HOOGHE en J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51,
2. de n.v. HESSENATIE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marina APERS en Rudy VAN BUEL op 14 augustus 2000 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 13 juni 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende, eensdeels, intrekking van de op 24 augustus 1999 aan het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen verleende bouwvergunning strekkende tot het bouwen in de haven op de Linkerscheldeoever (Waaslandhaven) van een nieuw havendok, omvattende in hoofdzaak het bouwen van de kaaimuren

van dit getijdedok (Deurganckdok), de aansluiting ervan op de oevers van de Schelde via een met verankerde damwanden verstevigde oeververdediging, het deels opbreken van wegen (jaagpad Sigmadijk, deel Liefkenshoekstraat en "het Geslecht"), het aanleggen van beperkte weginfrastructuur (jaagpad en vervanging van de Liefkenshoekstraat), alsook de aanleg van tijdelijke dijken om een deel van het dok na het vrijbaggeren te kunnen in gebruik nemen mits voor het vrijbaggeren van de kaaimuren deel I en het verder ophogen van de haven-terreinen omheen dit dok tot Sigmahoogte een afzonderlijke aanvraag in te dienen, en, anderdeels, afgifte van de bouwvergunning mits de volgende voorwaarden na te leven :

"- Het hydraulisch vrijbaggeren van de kaaimuur deel I wordt uit de vergunning gesloten en zal het voorwerp dienen uit te maken van een nieuwe vergunningsaanvraag met aanduiding van de percelen en de wijze waarop de baggerspecie zal gedeponeerd worden en de maatregelen welke zullen genomen worden in functie van de bescherming van 'De Putten'.
- De vergunning voor de bouw van de kaaimuren wordt beperkt tot de kaaimuren tot de tussendijk tussen de tweede en de derde fase zoals deze aangegeven is op het plan B4/7679 aangeduid met deel 1 en deel 2 dus tot de profielen 41 en 94 en met uitsluiting van het gedeelte aangeduid met deel 3.
- De voorwaarden gekoppeld aan het advies van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (gehecht aan dit besluit) dienen strikt nageleefd te worden.
- De bemalingswerken dienen te gebeuren via een retourbemaling en er dient een controlemeetnet uitgebouwd te worden ter beoordeling en bijsturing van de effecten van de grondwaterdalingen in functie van de stabiliteit van de gebouwen en de mogelijke beïnvloeding van 'De Putten'.
- De werken dienen uitgevoerd te worden met geluids- en trillingsarme technieken en machines",

inzoverre het besluit de vergunning verleent, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000.000 BEF per dag

dat de werkzaamheden worden verdergezet na het twaalfde uur na de betekening van het schorsingsarrest;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 februari 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten M. STORME, F. JUDO en I. ROGIERS, die verschijnen voor verzoekers, van Advocaten H. SEBREGHTS en Y. LOIX, die verschijnen voor de verwerende partij, van Advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat H. LANGE, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat het gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen met een verzoekschrift van 26 september 2000 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de n.v. Hessenatie met een verzoekschrift van 28 november 2000 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat "in casu het inleidend verzoekschrift dusdanig uitgebreid en uitweidend (is) in de opbouw van de middelen en in de uitwerking ervan, dat daardoor het recht van verdediging, rekening houdend met de korte termijn van acht dagen, niet alleen geschonden is, maar zelfs een fictie wordt (...) dat in de fase van het kortgeding de principes van bondigheid, duidelijkheid en herkenbaarheid van de wetschending een conditio sine qua non zijn op straffe van het, niet tot een minimum herleiden, doch van het volledig miskennen van het recht van verdediging (, dat) het duidelijk (is) dat het inleidend verzoekschrift niet voldoet aan die (...) vereisten (, dat) er in casu de meest uiteenlopende schendingen (worden) aangehaald van beginselen van behoorlijk bestuur, artikelen en principes uit de wetgeving op de ruimtelijke ordening, Europese richtlijnen, besluiten van de Vlaamse Regering, grondwettelijke bepalingen, diverse decreten van het Vlaams Parlement en internationale Verdragen (... dat) bij een kortgedingprocedure er drie partijen (zijn) (, dat) de eerste ervan zestig dagen (neemt) voor het opmaken van haar vordering, uitgesmeerd over 10 middelen en 105 paginas zonder inventaris van een bijhorend dossier (, dat) de tweede partij daarop welgeteld 8 dagen (krijgt) om te antwoorden (, dat) ... prima facie er hier een schending van het gelijkheidsbeginsel (lijkt)

zoals gewaarborgd door art. 10 en 11 van de gecoördineerde grondwet, waardoor er een onaanvaardbare schending is van het recht van verdediging (...)";

Overwegende dat het verzoekschrift 105 bladzijden telt; dat 40 bladzijden daarvan worden besteed aan de gegevens van de zaak en 10 aan het belang en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat het voor de verwerende partij, die de bestreden beslissing heeft genomen en dienvolgens met de gegevens van de zaak bekend is, moet mogelijk zijn in zeer korte tijd van dit deel van het verzoekschrift kennis te nemen, temeer omdat precedenten in de zaak, namelijk de arresten nr. 87.739 en nr. 87.740 van 31 mei 2000 houdende de schorsing van de tenuitvoerlegging onder meer op verzoek van eerste verzoekster van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het gebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren, en van de bij het thans bestreden besluit ingetrokken bouwvergunning, het belang van eerste verzoekster, inwoner van Doel, en van de derde belanghebbenden die met haar optraden, alsook het moeilijk te herstellen ernstig nadeel hebben aangenomen; dat op de bladzijden 52 tot en met 104 van het verzoekschrift tien middelen worden ontwikkeld waarin, zoals de verwerende partij terecht opwerpt, de meest uiteenlopende schendingen worden aangevoerd welke zij binnen het tijdsbestek van 8 dagen moet kunnen beantwoorden; dat evenwel de verwerende partij in een uitgebreide nota van 126 bladzijden (zeer kleine druk) erin geslaagd is in die korte tijdspanne de Raad van State in te lichten niet alleen over de gegevens van de zaak, het belang en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel maar ook over de 10 middelen; dat het haar derhalve mogelijk is geweest haar recht van verdediging naar behoren uit te oefenen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoekers hun belang uiteenzetten als volgt :

> "Verzoekster APERS is inwoner van Doel. Zij is eigenaar van het huis dat zij bewoont in de dorpskern, Scheldemolenstraat 61 met haar echtgenoot en twee kleine kinderen (van 11 en 6 jaar). Zij is des te meer getroffen daar ze voorheen reeds onteigend werd en uit haar huis gezet door de bouw van de Waaslandhaven op het grondgebied van Kallo.
>
> Verzoeker VAN BUEL woont te Doel sedert 1986 en is eigenaar van het huis dat hij bewoont in de dorpskern van Doel (Engelsesteenweg 80) met zijn echtgenote en een zoon van 11 jaar.
>
> (...)
>
> Verzoekers verdedigen rechtmatige belangen die bedreigd worden door de bestreden beslissing, meer bepaald a) het belang bij de bescherming tegen aantasting van hun woonklimaat, leefmilieu, gezondheid en veiligheid (...) b) belangen getroffen door het gebrek aan rechtszekerheid, dat op zijn beurt de leefbaarheid van het dorp waar zij wonen ernstig bedreigt ... c) hun eigendomsrecht (dat) wordt geschonen door hinder die de normale ongemakken van het wonen naast buren overschrijdt";

Overwegende dat de verwerende partij het belang van verzoekers betwist; dat wordt opgeworpen dat het belang dat erin bestaat een afdoende bescherming te hebben tegen de aantasting van het woonklimaat, het leefmilieu, de gezondheid en de veiligheid eerder lijkt op een recht van allen, daar iedereen streeft naar een bescherming van het woon- en leefklimaat, dat, aangezien verzoekers op een afstand (1000 m en 900 m) wonen die niet meer als in de onmiddellijke nabijheid kan worden beschouwd, zij zullen moeten bewijzen op welke wijze de vergunde werken voor hen griefhoudend zijn, dat uit de leefbaarheidstudie die werd gevoerd omtrent het dorp Doel blijkt dat het dorp op kwalitatief niveau in meer of mindere mate leefbaar blijft, dat op gebied van geluidsoverlast dit inhoudt dat er volumebuffers en geluidsschermen worden geplaatst en in de nabijgelegen huizen de nodige isolatiematerialen worden aangebracht, dat aangaande de externe veiligheid de richtwaarden zeer nauwgezet worden nageleefd, dat ook in verband met de

toxische uitstoot van stoffen een goed vestigingsbeleid wordt gevoerd dat eveneens volgens de leefbaarheidstudie de nodige garanties biedt, dat er voor verzoekers slechts een hypothetische onzekerheid bestaat daar uit de leefbaarheidstudie blijkt dat die gewaarborgd is en blijft tot er gebeurlijk een tweede dok zou worden aangelegd, dat het belang aannemen op grond van de evenwichtsleer zoals deze ontstaan is uit de kanaal- en schoorsteenarresten van 6 april 1960, zou betekenen dat men het subjectieve eigendomsrecht wil beschermen hetgeen in strijd is met de bevoegdheid van de Raad van State, dat er overigens niet wordt aangegeven dat de bestreden beslissing onevenwicht in zich draagt noch dat de ongemakken het normale nabuurschap overstijgen gelet op de aanzienlijke afstand (minimaal 1000 m) tussen de woonplaats van verzoekers en de vergunde werken, dat bovendien de tijdelijke hinder van de werken aan het dok het belang niet verantwoorden, dat de belangen die verzoekers vrijwaren of verdedigen in verband met leefmilieu en woonklimaat onder de bescherming vallen van de v.z.w. Werkgroep Natuurreservaten Linkeroever Waasland, die zelf herhaalde procedures voerde over deze plannen, en waarvan verzoekers lid zijn, dat "indien men de verzuchtingen van verzoekers zou beoordelen als voldoende staving van hun belang men in grote mate (zou) terechtkomen in de figuur van de 'Citizens Suit' zoals deze onder andere in de Verenigde Staten is gekend en die aanleunt bij de actio popularis maar niet is erkend in ons Belgische rechtssysteem";

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij het rechtstreeks belang betwist in de volgende termen :

> "Er blijkt inderdaad dat de omvorming van het gebied waar de verzoekende partijen woonachtig zijn tot haven- en industriegebied het rechtstreeks gevolg is van een aantal beslissingen die aan de bestreden beslissing voorafgaan. Verzoeker tot tussenkomst verwijst dienaangaande naar de Linkeroeverwet, zoals

gewijzigd door het Havendecreet en de beslissing van de Vlaamse Regering van 1 juni 1999 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Gillis-Waas en Stekene";

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat in januari 1997 in opdracht van de Administratie Waterwegen en Zeewezen een leefbaarheidsstudie voor de woonkern van Doel werd opgesteld, dat in december 1996, in opdracht van de gemeente Beveren, en in 1997, in opdracht van het Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied, twee andere leefbaarheidstudies werden opgesteld, dat de eerstgenoemde leefbaarheidstudie tot de conclusie komt dat de leefbaarheid van Doel, als gevolg van de aanleg van het Deurganckdok en van de haven- en industriële ontwikkelingen op de Linkeroever niet kan worden gegarandeerd, dat in mei 2000 op verzoek van de Administratie Waterwegen en Zeewezen nog een leefbaarheidstudie omtrent de woonkern van Doel werd opgesteld, dat luidens die studie, op het vlak van de "milieu-technische leefbaarheid" Doel "in meer of mindere mate leefbaar blijft"; dat in dat opzicht verzoekers die in het dorp Doel leven, belang hebben bij het bestrijden van een bouwvergunning die de oorzaak of mede-oorzaak is van een "verminderde" leefbaarheid; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat het eerste middel luidt als volgt :

"Eerste middel
Schending van :
- art. 51, i.h.b. lid 3 en 5, en 52 § 3 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna afgekort D.R.O.);
- art. en 109 van het Decreet houdende de Organisatie van de Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999 (hierna afgekort D.O.R.O.);
- art. 3, art. 5, art. 6, i.h.b. lid 2 en 3, art. 7 en art. 9 van de M.E.R.-richtlijn van 27 juni

1985 zoals gewijzigd door de richtlijn van 7 maart 1997;

- het Besluit van de Vlaamse Regering van 4 november 1997 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier voor de aanvraag om een bouwvergunning, in het bijzonder art. 11 en 13 (eerste en tweede onderdeel)

- art. 37 van het Regentsbesluit van 23-8-1958 betreffende de gevolgen van arresten van de Raad van State en het gezag van gewijsde van de schorsingsarresten van de Raad van State (derde onderdeel);

- art. 3 van het Besluit Vlaamse Regering van 23 maart 1989 betreffende bepaling van de handelingen en werken waarvoor een milieu-effectrapport vereist is

- art. 3 van het Min. besluit van 25 maart 1981, zoals aangevuld bij besluit Vlaamse regering 23 maart 1989 (B.S. 17-5-1989 p. 8441), tot vaststelling voor het Vlaams gewest van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om vergunning tot het uitvoeren van infrastructuurwerken en werken van burgerlijke bouwkunde;

- de zorgvuldigheidsplicht en het verbod van machtsafwending als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

(...)

De Minister kon de bouwvergunning niet wettig toekennen op basis van het bouwdossier zoals het bij zijn beslissing van 13 juni 2000 voorlag, wegens gebreken in de bouwaanvraag, gebreken in de milieu-effectrapportage en gebreken in het openbaar onderzoek";

dat het derde onderdeel van het middel luidt als volgt :

"Derde onderdeel

Samenvatting

doordat ten gevolge van talloze essentiële nieuwe elementen tussen het einde van de bezwaartermijn en de vergunning het openbaar onderzoek had moeten worden heropend of overgedaan.

terwijl dit niet is gebeurd, zodat het openbaar onderzoek niet aan de eisen voldoet die worden gesteld door de wettelijke en verdragsrechtelijke bepalingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Toelichting

1.3.1. De bestreden beslissing stelt dat ingevolge de schorsing van de eerste bouwvergunning (wegens schorsing van de grondslag waarop deze was toegekend, nl. het besluit van 1 juni houdende definitieve vaststelling van het gewestplan) de gevoerde procedure wordt hernomen 'vanaf het ogenblik dat de elementen ontstaan zijn die tot de schorsing ervan geleid hebben, zijnde het opnemen van de overwegingen welke verwezen naar het op 1 juni 1999 definitief

vastgestelde gedeeltelijk gewijzigde gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren. Derhalve werd de bouwaanvraag opnieuw onderzocht, rekening houdende met de ter zake geldende wettelijke bepalingen'.

1.3.2. Welnu, het is onjuist dat de procedure maar moet worden hernomen vanaf 'het opnemen van de overwegingen welke verwezen naar het op 1 juni 1999 definitief vastgestelde gedeeltelijk gewijzigde gewestplan'. Dit is zowel algemeen onjuist, als meer in het bijzonder in deze zaak.

1.3.3. Het is in het algemeen onjuist omdat krachtens de rechtspraak van Uw Raad de schorsing en vernietiging van een bouwvergunning de aanvraag terugplaatst op het ogenblik daags nadat de aanvraag werd ingediend. Dit betekent dat een nieuwe vergunning niet kon worden afgeleverd zonder een nieuw openbaar onderzoek.

1.3.4. Het is in het bijzonder onjuist omdat 'de elementen die tot de schorsing (van de eerste bouwvergunning) geleid hebben', niet enkel in de motivering van deze beslissing een rol (hebben) gespeeld, maar reeds veel eerder. Het hele openbaar onderzoek is namelijk gevoerd geweest op basis van de gewestplanherziening die werd voorgesteld bij besluit van 23 juni 1998 en waarvan de definitieve vaststelling werd geschorst door Uw Raad. Het openbaar onderzoek is helemaal niet gevoerd geworden op basis van de tweede gewestplanwijziging die gevoerd werd voorgesteld bij besluit van 1 juni 1999 en die nu aan de bestreden beslissing ten grondslag werd gelegd.

Art. 103 van het D.O.R.O. 1999, zoals gewijzigd bij decreet van 26 april 2000, bepaalt dat voor werken van algemeen belang onder bepaalde voorwaarden mag worden afgeweken van het bestaande ruimtelijke uitvoeringsplan (d.i. het gewestplan van 1978) zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek m.b.t. het ontwerp van het nieuwe ruimtelijke uitvoeringsplan (d.i. de gewestplanherziening ingezet op 1 juni 1999) waarmee de werken verenigbaar zijn. De resultaten van het openbaar onderzoek over het ontworpen gewestplan (lopende gewestplanwijziging) zijn dus blijkens deze bepaling essentieel voor een goede beoordeling van de bouwaanvraag. Indien zij dit zijn voor de beoordeling die wordt gemaakt door de Minister die de vergunning toekent, zijn zij vanzelfsprekend ook essentieel voor de personen die bezwaar wensen aan te tekenen tegen de bouwaanvraag.

Dit betekent dat indien men een bouwvergunning niet kan afleveren op basis van een nog niet definitief vastgesteld gewestplan, indien de belanghebbenden niet de kans hebben gekregen om bezwaar aan te tekenen met kennis van het plan op basis waarvan de vergunning zou worden toegekend. Anders gezegd : er diende een openbaar onderzoek over de bouwaanvraag te worden georganiseerd NA 1 juni 1999.

Dit is niet gebeurd, zodat de bouwvergunning onwettig is wegens miskenning van substantiële vereisten voor een behoorlijk openbaar onderzoek, zoals die zijn voorgeschreven door art. 109 D.O.R.O. 1999 en de uitvoeringsbesluiten.

1.3.5. Het openbaar onderzoek is ook nog om andere redenen gebrekkig en had moeten worden aangevuld, heropend of overgedaan. Sinds de afsluiting ervan einde 1998 zijn er essentiële wijzigingen in de feitelijke toestand dan wel de toepasselijke regelgeving, waarmee dus tijdens dat onderzoek geen rekening kan worden gehouden, met name :

- de goedkeuring op 2 maart 1999 en publikatie in het B.S. van 8 april 1999 van een nieuw Havendecreet, dat de oude Linkerscheldeoeverwet wijzigt;
- de afwerking op 29 april 1999 en goedkeuring door de Vlaamse regering op 25 mei 1999 van het Strategisch Plan Waaslandhaven dd. 29 april 1999, dat een belangrijk element vormt in de motivering van de bestreden beslissing en in de verwerping van de bezwaren;
- de voorlopige vaststelling op 1 juni 1999 van een gewijzigd gewestplan, waarop uiteindelijk de vergunning werd gegrond (zie uitvoeriger hierboven);
- de inwerkingtreding voor België (na eerder reeds voor Nederland) van het verdrag van Espoo op 30 september 1999 (zie uitvoeriger het tweede middel), waaruit de bezwaarindieners bijkomende rechten hadden kunnen putten;
- de nieuwe studie van het Instituut voor Natuurbehoud van januari 1999, waarin duidelijk wordt aangetoond dat de voorgestelde compensaties van natuurwaarden onvoldoende zijn (zie de bespreking bij de feiten onder nr. 6) en waarmee de bezwaarindieners het onjuiste en misleidende karakter van de in het antwoord hernomen beweringen van de Vlaamse regering betreffende de zogezegde compensaties hadden kunnen aantonen;
- de leefbaarheidstudie, beslist door de Vlaamse regering in juli 1999 en afgeleverd op 10 april 2000 (zie de bespreking bij de feiten onder nr. 12), waarin talloze zeer belangrijke elementen te vinden zijn over de weerslag van de vergunde werken op de belangen van verzoekers en andere mogelijke belanghebbenden, en de nadelen die zij daardoor al dan niet kunnen lijden.

Dit is een duidelijke schending van de rechten van inspraak van belanghebbenden, zoals die niet alleen door de Vlaamse decreten zijn gewaarborgd, maar eveneens door de Europese Richtlijnen (zowel de MER-richtlijn als de Habitatrichtlijn, ook van toepassing voor de vogelrichtlijngebieden)";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het besluit van de Vlaamse regering van

1 juni 1999 houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het gebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren werd geschorst bij arrest nr. 87.739 van 31 mei 2000 op grond van het middel dat het advies aan de Raad van State afdeling Wetgeving bij hoogdringendheid was gevraagd en de afdeling wetgeving onvolledig werd voorgelicht omtrent de "bijzondere redenen" van spoedbehandeling, dat de bouwvergunning voor het Deurganckdok die werd verleend op 28 augustus 1999 ter uitvoering van voormeld geschorst besluit, eveneens werd geschorst bij het arrest nr. 87.740 van 31 mei 2000, dat de minister op correcte wijze gevolg heeft gegeven aan dit arrest door het intrekken van de bouwvergunning, dat de nieuwe vergunning is verleend ter uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende voorlopige vaststelling van een gewijzigd gedeelte van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren volgens welke de terreinen zeehavengebied zijn, type II, en aan te leggen waterweg, dat de minister niet diende "terug te keren naar het tijdstip van de bouwaanvraag, voorafgaand aan deze van het openbaar onderzoek gezien het schorsingsmotief van de Raad van State bij de schorsing van de bouwvergunning d.d. 24.08.1999 afgeleverd betrekking heeft op de schorsing van het besluit van 01.06.1999 houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan St-Niklaas-Lokeren op het gebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren en op geen enkele wijze verband houdt met het openbaar onderzoek"; dat de verwerende partij daaraan toevoegt wat volgt :

> "Het rechtsherstel is naar behoren gebeurd. Er is teruggegrepen naar de vastgestelde onwettigheid. Het was niet nodig terug te gaan tot aanvraag. Een openbaar onderzoek wordt georganiseerd teneinde belanghebbenden de mogelijkheid te bieden hun feitelijke bezwaren kenbaar te maken tegen de bouwaanvraag, niet tegen de wettelijke bepalingen en andere

gegevens waarop de uiteindelijke beslissing inzake de bouwaanvraag mede kan gebaseerd worden of die een rol kunnen spelen bij de beslissingname. Alleen indien de bouwplannen tijdens of na het openbaar onderzoek gewijzigd worden, moet een nieuw onderzoek gehouden worden teneinde het bezwaarrecht van derdenbelanghebbenden niet uit te hollen.

Het openbaar ondezoek moet de belanghebbenden toelaten om hun bezwaren kenbaar te maken omtrent het voorwerp van de bouwaanvraag. De mate waarin deze bouwaanvraag conform en verenigbaar is met de regelgeving wordt in een later stadium beoordeeld door de bevoegde instantie die gehouden is toe te zien op de naleving van deze regels en deze te respecteren en in acht te nemen. Voor zover de bevoegde overheid deze regels zou schenden of miskennen bij het nemen van bvb. een beslissing houdende toekenning van een bouwvergunning - zijnde een administratieve rechtshandeling die individuele rechtsgevolgen in het leven roept - kan elke belanghebbende deze beslissing aanvechten bij de Raad van State na het uitputten van het georganiseerd administratief beroep.

In hoofde van diegenen welke hun bezwaar kenbaar kunnen maken tijdens het openbaar onderzoek is in hoofdzaak de ruimtelijke context van belang en de ruimtelijke implicaties van het project dat aan het onderzoek voorligt. Het openbaar onderzoek strekt er immers toe belanghebbenden de kans te geven om kenbaar te maken in welke mate het project hen stoort of in hun rechten krenkt. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de principes en de doelstellingen van de regelgeving inzake het openbaar onderzoek in casu geschonden werden door het opgeworpen middel.

Verzoeker werpt tevens op dat er 'tal van essentiële wijzigingen' in de 'feitelijke en juridische toestand' waren waarnaar de Minister verwijst in zijn beslissing en dat het openbaar onderzoek mede om die redenen gebrekkig was.

Wat betreft de zogenaamde wijziging van de feitelijke toestand, motiveert verzoeker deze bewering niet. Verwerende partij merkt op dat de feitelijke toestand die betrekking heeft op de bouwvergunning echter NIET wijzigde na het openbaar onderzoek.

Wat betreft de juridische toestand verwijst verzoeker naar :

1. Het strategisch plan Waaslandhaven (goedgekeurd op 25.05.1999)

Het is een uitvoering van artikel 8, vierde lid, van de wet van 19 juni 1978 betreffende het beheer van het linkerscheldeoevergebied ter hoogte van Antwerpen en houdende maatregelen voor het beheer en de exploitatie van de haven van Antwerpen, zoals het werd gewijzigd door art. 37 van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens. Dit plan werd aangevochten door verzoeker (zie de zaak 88.022-X/9265). Hij kent het. Dit plan

bevat een consensusnota waarin de principes en keuzes op hoofdlijn samengevat worden die de Werkgroep Strategisch Plan Linkeroever als kernpunten van de gewenste ontwikkeling van de Waaslandhaven en het Linkerscheldeoevergebied vooropstelt. Over deze principes was bij de verschillende ondertekenende bestuurlijke entiteiten die aan de Werkgroep deelnamen een dergelijke mate van consensus aanwezig dat zij door hun uitvoerende bestuurlijke organen werden onderschreven. Het strategisch plan Waaslandhaven voorzag de compensatie voor het feit dat het volledige zeehavengebied als vogelrichtlijn- en habitatgebied werd geschrapt. De compensatie wordt concreet en anticiperend op de verdere havenuitbouw ontwikkeld in het ecologisch beheerde deel van de volumebuffer, in Prosperpolder-oost/Doelpolder-noord, Melkader, zuidelijke Groenzone-oost en Groot Rietveld, in de ecologische infrastructuur binnen het zeehavengebied en stroomopwaarts in het Scheldebekken in K.B.R. en in de gebieden Mechels Broek en Battelsbroek langsheen de Dijle (Mechelen).

2. Het voorlopig tweede gewestplanbesluit van 01.06.1999 en het schorsingsarrest van de Raad van State van 31.05.2000.

Dit besluit werd door verzoeker aangevochten samen met het eerste besluit van 01.06.1999. De vordering tot schorsing van het besluit van de Vlaamse Regering van 01.06.1999 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Gillis-Waas en Stekene, werd verworpen bij arrest nr. 87.877 van 07.06.2000. In deze procedure werd geen verzoek tot voortzetting ingediend door verzoeker. Het besluit werd door verzoeker dan ook niet verder aangevochten wat impliceert dat verzoeker instemt met de inhoud van het schorsingsarrest nr. 87.877. Verwerende partij verwijst desbetreffend naar het laatste onderdeel van het zevende middel hierna dat zij hier als herhaald aanziet. Verwerende partij verwijst er tevens naar dat m.b.t. het ontwerpgewestplan op normale wijze het openbaar onderzoek is doorgegaan.

Verzoeker werpt tevens op dat met de goedkeuring van een nieuw Havendecreet, de inwerkingtreding van het verdrag van Espoo op 30.09.1999, de nieuwe studie van het Instituut voor Natuurbehoud van 01.01.1999 en de Leefbaarheidstudie geen rekening kon worden gehouden. Verwerende partij merkt echter op dat er geen enkele wettelijke of andere regel stelt dat er telkens wanneer er een nieuwe wet, decreet of regelgeving of studie in het leven wordt geroepen een nieuw openbaar onderzoek moet bevolen worden in de dossiers waarvan het openbaar onderzoek al is afgesloten, terwijl er nog geen eindbeslissing is, en waarin deze nieuwe bepalingen op één of andere wijze kunnen doorwerken";

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij in essentie laat gelden wat volgt :

"400. Geheel ten onrechte beweren verzoekende partijen dat de vergunnigverlenende instantie niet teruggekeerd is naar het correcte tijdstip binnen de administratieve bouwvergunningsprocedure. Met name zou een nieuw openbaar onderzoek moeten gevoerd zijn.

401. Voor zulke bewering ontbreekt elke wettelijke basis. Zoals eerder aangestipt, en in de overwegingen van het bestreden (besluit) uitdrukkelijk vermeld, is niet de bouwvergunningsaanvraag of het verloop van de procedure prima facie onwettig bevonden, maar wel de gedeeltelijke rechtsgrond van het uiteindelijke bouwvergunningsbesluit. De procedure op zich bleef intact zodat de overheid niet diende en niet kon terugkeren naar het tijdstip van de aanvraag.

402. Noch in de vergunningsprocedure zoals vervat in de artikelen 51 tot en met 53 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening zoals gecoördineerd op 22 oktober 1996, noch in de nieuwe vergunningsprocedure uit het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, is opgenomen dat in graad van administratief beroep het openbaar onderzoek moet worden overgedaan. Dit geldt ongeacht de wijzigingen in de feitelijke of wettelijke context. Slechts indien de aanvraag in graad van administratief beroep dermate van de initiële aanvraag afwijkt dat de facto een andere aanvraag voorligt, dient de vergunningsprocedure, inclusief openbaar onderzoek, te worden overgedaan.

Anders besluiten zou neerkomen op het ondermijnen van de bevoegdheid van de gemeente om in eerste aanleg van de aanvraag kennis te nemen, en zou daarnaast ook toelaten om het openbaar onderzoek, dat door de gemeente georganiseerd wordt, te omzeilen.

403. Wat geldt in graad van administratief beroep geldt a fortiori bij de behandeling van de aanvraag in dezelfde graad na een intrekking van vorig besluit. De ingetrokken bestuurshandeling verdwijnt doch de rechtstoestand die bestond de dag voorafgaand aan dat besluit blijft intact. De aanvraagprocedure, met openbaar onderzoek, vormt de basis voor de nieuwe besluitvorming op grond van de op dat ogenblik geldende wettelijke en reglementaire context. Het behoeft geen verder betoog dat een wijziging in de feitelijke omstandigheden of in de ruimtelijke of wettelijke context niet moet leiden tot een nieuwe procedure met een nieuw openbaar onderzoek. De rechtspraak van Uw Raad voorziet zulke herneming van de vergunningsprocedure enkel ingeval de aanvraag zelf op essentiële punten wordt gewijzigd. In casu is deze identiek gebleven.

404. Ongetwijfeld veranderen de toepasselijke reglementering en de planologische voorschriften in een ruim percentage van de bouwvergunningsdossiers. De ruimtelijke ordening is inherent evolutief en zou tekortschieten als ze dit niet is. Uiteraard leidt zulke wijziging niet tot heropstarten van het dossier. Dit geldt ingeval een bedoelde wijziging optreedt in graad van administratief beroep. Dit geldt des te meer in dezelfde graad van behandeling. De vergunningverlenende overheid past als orgaan van actief bestuur de op het ogenblik van de besluitvorming geldende reglementering toe.

405. In casu liggen specifieke omstandigheden voor die de bewering van verzoekende partijen omtrent de uitholling van het bezwaarschrift nog minder ernstig maken. Niet enkel neemt de vergunningverlenende overheid bij de thans bestreden besluitvorming een nieuw en geactualiseerd standpunt in ten aanzien van de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren, tevens wordt ruime aandacht besteed aan het openbaar onderzoek georganiseerd in het kader van de meest recente gewestplanwijziging. Het bestreden besluit overweegt :

> 'In het kader van het openbaar onderzoek over de gewestplanwijziging, voorlopig vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999, werden een aantal bezwaren ingediend die rechtstreekse betrekking hebben op de aanleg van het Deurganckdok. De regionale commissie is daar in haar advies van 12 mei 2000 over de gewestplanwijziging ook op ingegaan.
> Over de opmerkingen en het advies wordt volgend standpunt ingenomen.
> (...)'.

406. Het besluit vervolgt met een uitvoerige bespreking van die bezwaren, ingediend tijdens het openbare onderzoek rond het voorlopige gewestplan van 1 juli 1999, die betrekking hebben (op) de aanleg van het Deurganckdok. Ofschoon daartoe niet verplicht neemt de overheid de gelegenheid te baat om in te gaan op de aldaar uitgebrachte -recente- bezwaren. Zij treedt bijgevolg op als een diligente overheid die de gegevens uit de gewestplanprocedure bij haar besluitvorming betrekt. Op grond van dit voorlopig vastgesteld gewestplan kon zij rechtsgeldig de voorwaardelijke vergunning afleveren.

407. Tot slot merkt verzoeker tot tussenkomst op dat, waar de beslissingnemende overheid als orgaan van actief bestuur gehouden is de op (het) ogenblik van de besluitvorming geldende regelgeving toe te passen, de bezwaarmogelijkheid van de belanghebbende derden in het kader van het openbaar onderzoek er essentieel op gericht is deze derden toe te laten hun mogelijke opmerkingen in te brengen aangaande het bouwproject, voorwerp van de aanvraag, in relatie met de omgeving ervan. Zij kunnen hun visie uiten over te

verwachten vormen van hinder van welke aard ook. Hun bezwaarrecht heeft dan ook in de eerste plaats betrekking op de feitelijke verenigbaarheid van het geplande bouwwerk met de omgeving. Ofschoon niets hen verbiedt hierbij planologische aspecten te betrekken, blijkt uit de vaststelling dat een gewijzigd planologisch voorschrift geen nieuw openbaar onderzoek wettigt, dat de noodzakelijke beoordeling van de planologische verenigbaarheid in de eerste plaats de vergunningverlenende overheid toekomt";

Overwegende dat het bestreden besluit overweegt :

"(...)
Bij arrest nr. 87.740 van de Raad van State van 31 mei 2000 werd de schorsing bevolen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 24 augustus 1999 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media waarbij aan het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen de bouwvergunning wordt verleend 'voor het bouwen in de haven op de Linkerscheldeoever (Waaslandhaven) van een nieuw havendok, omvattende in hoofdzaak het bouwen van de kaaimuren van dit getijdedok (Deurganckdok), de aansluiting ervan op de oevers van de Schelde via een met verankerde damwanden verstevigde oeververdediging, het deels opbreken van wegen (jaagpad Sigmadijk, deel Liefkenshoekstraat en 'het Geslecht'), het aanleggen van beperkte weginfrastructuur (jaagpad en vervanging van de Liefkenshoekstraat), alsook de aanleg van tijdelijke dijken om een deel van het dok na het vrijbaggeren te kunnen in gebruik nemen mits voor het vrijbaggeren van de kaaimuren deel I en het verder ophogen van de haventerreinen omheen dit dok tot Sigmahoogte een afzonderlijke aanvraag in te dienen'.
Deze schorsing van tenuitvoerlegging van de bouwvergunning steunde onder meer op de overweging dat het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren, geschorst werd bij arrest nr. 87.739 van 31 mei 2000.
Door de aldus vastgestelde onwettigheid van dit plan (alvast tot wanneer het verzoek tot nietigverklaring verworpen wordt), kon het ook niet dienstig zijn als basis voor het afleveren van de bouwvergunning.
Het is derhalve aangewezen de bouwvergunning d.d. 24 augustus 1999 in te trekken aangezien er een sterk vermoeden bestaat van onwettigheid van deze bouwvergunning.

Eveneens is het aangewezen de reeds gevoerde procedure van aanvraag tot bouwvergunning te hernemen vanaf het ogenblik dat de elementen ontstaan zijn die tot de schorsing ervan geleid hebben, zijnde het opnemen in de vergunning van de overwegingen welke verwezen naar het op 1 juni 1999 definitief vastgestelde gedeeltelijke gewijzigde gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren.

Derhalve werd de bouwaanvraag opnieuw onderzocht, rekening houdende met de ter zake geldende wettelijke bepalingen.

(...)";

Overwegende dat in het algemeen de in de arresten aangehouden schorsingsgronden niet noodzakelijk de ruimste zijn of het verst in het verleden teruggrijpen; dat sedert artikel 24, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de afdeling administratie uitspraak doet over het middel dat de oplossing van het geschil mogelijk maakt, de door de Raad van State aangehouden vernietigingsgronden evenmin noodzakelijkerwijze tot de ruimste vernietiging leiden; dat het in dat geval aan de steller van de rechtshandeling toekomt te onderzoeken vanaf waar de besluitvorming desgevallend moet en kan worden overgedaan;

Overwegende dat de bij het bestreden besluit ingetrokken bouwvergunning van 24 augustus 1999 werd geschorst bij arrest nr. 87.740 van 31 mei 2000 omdat zij werd verleend ter uitvoering van het bij arrest nr.87.739 van 31 mei 2000 geschorste besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren inzoverre het het grondgebied van de gemeente Beveren betreft; dat uit het arrest nr. 87.740 niet is af te leiden dat de ontspoorde vergunningsprocedure vanaf een bepaald punt dient te worden hernomen; dat het wegvallen van de rechtsgrond van de vergunning de

verwerende partij ertoe heeft gebracht deze in te trekken en de aanvraag van 5 november 1998 op 13 juni 2000 opnieuw in te willigen verwijzend naar het openbaar onderzoek dat einde 1998 werd gehouden en de vier bezwaarschriften die toen werden ingediend; dat de vergunning opnieuw wordt verleend ter uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Gilllis-Waas en Stekene, (waarvan hetzelfde arrest nr. 87.739 het verzoek tot schorsing als niet ontvankelijk heeft verworpen) en rekening houdend met het openbaar onderzoek dat daarover inmiddels werd gehouden; dat het bestreden besluit de bezwaren die einde 1998 tegen de bouwaanvraag werden ingediend verwerpt in de volgende bewoordingen :

> "De aanvraag werd openbaar gemaakt volgens de regels van het uitvoeringsbesluit betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen. Er werden 4 bezwaarschriften ingediend.
> De Vlaamse minister van Econonmie, Ruimtelijke Ordening en Media neemt omtrent deze bezwaarschriften het standpunt in :
> - dat de huidige bouwaanvraag enkel betrekking heeft op het uitvoeren van een eerste onderdeel van de werken voor de aanleg van het Deurganckdok en niet voorziet in de ophoging van de gronden gelegen in Mida 1. of slibberging;
> - dat de principsbeslissing tot uitvoering van het Deurganckdok wordt ondersteund door het conform-verklaard Mer en de daarin onderzochte alternatieven en tevens door de in het kader van het Strategisch Plan Linkerscheldeoevergebied uitgevoerde deelstudies;
> - dat de uit te voeren werken gelegen zijn binnen het industriegebied van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren zoals vastgesteld bij K.B. d.d. 7/11/1978 en voor een miniem gedeelte ervan in recreatiegebied, natuurgebied, natuurgebied met erfdienstbaarheden en agrarisch gebied;
> - dat de werken volgens de gedeeltelijke wijziging van dit gewestplan voorlopig vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1999, gelegen zijn in een zone voor zeehavengebied type II en aan te leggen waterweg;

- dat het verzoek tot schorsing van tenuitvoerlegging van dit laatste besluit door de Raad van State op 31 mei 2000 werd verworpen, zodat het verder uitvoerbaar blijft;
- dat het strategisch plan voorziet in de uitwerking van een landschapsconcept en -plan voor het havengebied op de linkerscheldeoever welke later zal vertaald worden in een ruimtelijk uitvoeringsplan; dat echter dient gesteld te worden dat in de zone waarop huidige aanvraag betrekking heeft de aanleg van het Deurganckdok (1°onderdeel) en de ophoging van de gronden tussen het dok en de ringweg, en de bijhorende infrastructuur in functie zal dienen te staan van de havenactiviteiten;
- dat met betrekking tot het onpartijdig en onafhankelijk beoordelen van de bezwaren dient gesteld te worden dat de bouwaanvraag is ingediend door het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en dat de procedure voor de behandeling van de bezwaren zoals bepaald in het Besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 tot wijziging van het besluit van 22 juni 1971 m.b.t. de behandeling van de bouwaanvragen voor publiekrechtelijke rechtspersonen werd gevolgd; dat daarenboven dient gesteld te worden dat het gemeentebestuur van Beveren akte genomen heeft van de ingediende bezwaren en bij het formuleren van het advies dus ook kennis had van de uitgebrachte bezwaren;
- dat gesteld dient te worden dat het Mer de vergunningverlenende overheid moet toelaten de noodzakelijke inschatting te doen van de milieueffecten en de noodzakelijk geachte milderende maatregelen moet opleggen om het uit te voeren project vergunningsvatbaar te maken. Dat indien deze maatregelen niet voorzien zijn in de aanvraag deze in de vergunningsbeslissing kunnen opgelegd worden;
- dat de vergunningsaanvraag afwijkt van de bestemmingen van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren, zoals vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 november 1978;
- dat de vergunningsaanvraag niet in strijd is met de bestemmingen van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren en zijn wijzigingen zoals deze door de Vlaamse Regering voorlopig zijn vastgesteld op 01/06/1999, dat in voornoemde wijzigingen de dringende noodzaak aan een containergetijdedok op basis van de prognoses inzake containertrafieken in de Antwerpse haven er immers toe heeft geleid de aanleg van het Deurganckdok als werk van algemeen belang te verklaren; dat het advies van de Regionale Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening van de provincie Oost-Vlaanderen van 12 mei 2000 gunstig is met betrekking tot de aanleg van het Deurganckdok;

- dat met betrekking tot de ecologische gevolgen van de voorgenomen werken dient gesteld te worden dat de Vlaamse Regering reeds de noodzakelijke initiatieven genomen heeft door het aanduiden van o.a. de in het advies van de afdeling Natuur voorgestelde compenserende maatregelen; dat bovendien bij de verdere uitwerking van het Strategisch Plan Linkerscheldeoevergebied voorzien wordt in de versterking en compensatie van natuurwaarden, onder meer in de vorm van de ecologische infrastructuur en door het voorzien van een volumebuffer met een essentiële verbindende natuurfunctie tussen de grote gehelen natuur welke zich rond het zeehavengebied bevinden;
- dat met betrekking tot de besluitvorming dient gesteld te worden dat de principsbeslissing van de Vlaamse Regering d.d. 20.01.1999 erop gericht was de noodzakelijke initiatieven te nemen om met de huidige rechtsmiddelen de noodzakelijke beslissingen voor de bereiden en uit te voeren door het in herziening stellen van het gewestplan, het opstellen van een strategisch plan Waaslandhaven, het opstellen van een sociaal begeleidingsplan en het nemen van de noodzakelijke beslissingen tot ondersteuning en uitvoering van deze beslissingen; dat de voorlopig vastgestelde wijziging van het gewestplan inhoudelijk gebaseerd is op de resultaten van dit planningsproces en het sociaal begeleidingsplan;
- dat de aanleg van het Deurganckdok een capaciteitsuitbreiding veroorzaakt; dat voor dergelijke projecten, conform het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, aan een aantal voorwaarden moet worden voldaan; dat het RSV echter niet rechtstreeks doorwerkt op het vergunningenbeleid; dat ten aanzien van deze voorwaarden wel principsbeslissingen worden geformuleerd in het kader van het strategisch planningsproces voor de Waaslandhaven en beleidsopties worden genomen in de herziening van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren; dat hierin principes en opties worden geformuleerd ten aanzien van het mobiliteitsaspect, de lagunaringsproblematiek en de fasering en inrichting van de zeehaven;
- dat een gefaseerde uitvoering en planning van de werken niet enkel uit oogpunt van financiële en technische overwegingen noodzakelijk is maar tevens aangewezen is om zo goed mogelijk te kunnen inspelen op wijzigende marktgegevens en evoluties in de technologie; dat een gefaseerde uitvoering van deelprojecten steeds zal kaderen in het goedgekeurd Strategisch Plan Waaslandhaven en de daaruit volgende uitvoeringsplannen; dat de huidige aanvraag dan ook enkel betrekking heeft op de werken zoals hiervoor beschreven;

- dat de procedures welke momenteel lopen tegen andere beslissingen van de Vlaamse Regering buiten het voorwerp van huidige aanvraag vallen;
- dat de ontwikkeling van de zeehaven voor de economische structuur van Vlaanderen van uitzonderlijk belang is; dat voorliggende aanvraag volgt uit de afweging van verschillende alternatieven en de milieueffecten beoordeeld zijn in het bij de aanvraag gevoegde Mer; dat de verdere uitbouw van de haven zal steunen op het goedgekeurd Strategisch Plan Waaslandhaven en de daaruitvolgende uitvoeringsplannen zodat het ontwerp wel verantwoord en onderbouwd is";

Overwegende dat de bouwaanvraag van 5 november 1998 werd ingediend overeenkomstig de artikelen 11 en 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 4 november 1997 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning; dat deze artikelen de aanvraag voor terreinaanlegwerken en de aanvraag voor het wijzigen van het reliëf van de bodem betreffen; dat zij voorschrijven dat het dossier van de aanvraag o.m. een nota bevat waarin "de overeenstemming en de verenigbaarheid van de aanvraag met de wettelijke en ruimtelijke context" wordt beschreven;

Overwegende dat de bij de bouwaanvraag van 5 november 1998 gevoegde nota luidt als volgt :

"(...)
2.4. Overeenstemming en de verenigbaarheid van de aanvraag met de wettelijke context.
Voor het gebiedsdeel, waarin de werken en handelingen zullen uitgevoerd worden, bestaat : het (bij) Koninklijk Besluit van 07.11.1978 vastgesteld gewestplan, 'Sint-Niklaas-Lokeren' welke voor het betrokken terrein op het opgespoten terrein de bestemming voor het milieu belastende industrie aangeeft, alsook voor het deel ten noorden van de Verkortingsdijk de bestemming landbouwgebied en buitendijks 'natuurgebied met erfdienstbaarheid'.
Bij Ministerieel Besluit van 23.06.1998 werd door de Vlaamse regering het 'ontwerp van gewestplanwijziging' in herziening gesteld waarvoor het getijdendok werd ingekleurd, de ringweg werd aangegeven, het landbouwgebied omheen Doel (en het woongebied Doel eveneens) via de aanduiding 'in-

dustriegebied voor milieubelastende industrie' een portuaire bestemming heeft bekomen.

De Europese Richtlijn 92/43/EEG heeft het behoud van de biodiversiteit tot doel en streeft naar de instandhouding van de natuurlijke 'habitats' en de wilde flora en fauna die hiervan deel uitmaken. Als uitvoeringsmaatregel dienen door elk land speciale beschermingszone(s) te worden aangeduid. Hierbij moet men rekening houden met de in 3 bijlagen opgegeven criteria : een lijst van habitattypes, een soortenlijst en een opsomming van selectiecriteria.

In het rapport 95.67/3 van het Instituut voor Natuurbehoud werden voor Vlaanderen beschermingszones en te beschermen soorten aangeduid. Het beschouwde getijdendokgebied valt voor een zeer klein deel in het gebied 'Schelde- en Durme estuarium van de Nederlandse grens tot Gent'. Het volledige getijdengebied langs de Schelde werd aangeduid als habitatgebied. Het gebied sluit aan bij (het) Nederlandse habitatgebied van de Westerschelde.

De toegang tot het Deurganckdok bij de aansluiting met de Schelde neemt slechts in zeer beperkte mate een deel in van dit 'Habitatgebied'. De keuze van de inplanting van een getijdendok bevatte namelijk als criterium een locatie waar de inname van slikken en schorren minimaal zou zijn. Zo werd voorkeur gegeven aan een oplossing ten zuiden van Doel om het waardevolle gebied tussen de kerncentrale en de Nederlandse grens te sparen. Aldus doorsnijdt het getijdendok nauwelijks een gebied van ca 1,6 ha schorre en slechts ca 3,9 ha slikken, aannemende dat de nullijn de begrenzing is. Wat de schorre betreft kan zonder twijfel gesteld worden dat de inplanting van het dok relatief gezien, de minst waardevolle strook is, omdat er talrijke werken, lozingen en bestortingen in het verleden plaatsvonden.

Wat betreft de 'vogelrichtlijngebieden' heeft Vlaanderen in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van 02.04.1979 inzake het behoud van de vogelstand (besluit Vlaamse Executieve 29.09.1988) het gebied 'schorren en Polders van de Beneden Schelde' (gebied nr. 13) aan de Europese commissie voorgesteld, gebied dat in grote trekken overeenkomt met de begrenzing van de Waaslandhaven, aangevuld met de Grote Geul te Kieldrecht.

Binnen dit gebied zijn volgens het besluit van de Vlaamse Executieve volgende biotopen beschermd :

. slikken en brakwaterschorren;
. kreken met hun oevervegetatie;
. dijken.

Het eigenlijke Deurganckdok zelf neemt geen extra slikken en brakwaterschorren (behalve dit waar de Habitat is gelegen) in. Noch in het gebied van het dok, noch in de zogenaamde MIDA zones, bevinden er zich slikken en brakwaterschorren, noch bevinden er zich kreken met hun oevervegetatie.

Het project Deurganckdok neemt slechts via een later aan te vragen bouwvergunning voor MIDA I en II een strook dijk in van ca 3 km of maximaal 9 ha, aan de rand van het Nieuw-Arenbergpolder en tussen de Nieuw en Oud Arenbergpolder. Een belangrijke lengte van bedoelde dijk, dient als dijk met bewoning beschouwd.

'Bij beslissing van 23 juni 1998 werd het vogelrichtlijngebied 'schorren en polders van de Beneden Schelde' ingekrompen. Als compensatie werd door de Vlaamse regering op 23 juni 1998 een gevoelige uitbreiding van het voorstel van speciale beschermingzonehabitatrichtlijngebied 'het Schelde- en Durme-estuarium van de Nederlandse grens tot Wetteren', aangenomen. Bij beslissing van dezelfde datum werd het vogelrichtlijngebied nr. 3.4. 'Durme en de middenloop van de Schelde' tevens gevoelig uitgebreid. De bouwaanvraag bevat dus geen voorstellen van compensatie, vermits deze door de Vlaamse regering, op de voornoemde wijze, werden getroffen'.

Het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen heeft een ruimteboekhouding opgemaakt. In de ruimteboekhouding worden de kwantitatieve opties met betrekking tot wonen, werken, natuur en bos en landbouw in 2007 verrekend in toenamen en afnamen van de oppervlakte van bestemmingscategorieën. De kwantitatieve beleidsoptie met betrekking tot een functie wordt met andere woorden verdeeld over de bestemmingscategorieën die voor de betrokken functie momenteel van toepassing zijn. De kwantitatieve beleidsopties met betrekking tot bos wordt zo verdeeld over de bestemmingscategorieën die momenteel voor bos van toepassing zijn; natuurgebieden en reservaat, bosgebieden, bosuitbreidinggebied en overige groenbestemmingen (groengebied, parkgebied en bufferzone).

De huidige bouwaanvraag raakt principieel niet aan deze indeling, daar de gehele opdracht een inbreiding is binnen het havengebied, waardoor voor de in onderhavige bouwaanvraag van bedoelde werken er geen rekening mede moet worden gehouden.

Aldus is er een overeenstemming en de verenigbaarheid van deze aanvraag met de wettelijke context en is er een integratie van de geplande werken en/of handelingen in de bedoelde omgeving.

(...)";

Overwegende dat uit de aangehaalde bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 4 november 1997 volgt dat de overeenstemming van de aanvraag met de ruimtelijke en wettelijke context mede voorwerp is van het openbaar onderzoek en dat de derdenbelanghebben derhalve hun bezwaren kunnen laten gelden

niet alleen m.b.t. de hinder, de feitelijke en de ruimtelijke verenigbaarheid van de aanvraag, maar ook m.b.t. de conformiteit met de regelgeving;

Overwegende dat terzake de regelgeving essentieel blijkt te zijn gewijzigd en zelfs sommige van die wijzigingen -zo blijkt uit de verwerping van de bezwaren- grond hebben opgeleverd om de destijds ingediende bezwaren af te wijzen; dat men zich moet afvragen of de studie van het Instituut voor natuurbehoud en de leefbaarheidstudie over Doeldorp, die inmiddels in opdracht van de overheid werd uitgevoerd, niet behoren tot de ruimtelijke context van de aanvraag in de zin van voormeld besluit van de Vlaamse regering van 4 november 1997 met het gevolg dat ook deze context essentieel werd gewijzigd; dat uit een en ander volgt dat moet worden onderzocht of de zorgvuldigheid de verwerende partij niet gebood na te gaan of het openbaar onderzoek dat einde 1998 werd gehouden geen voorbijgestreefd aanvraagdossier tot voorwerp had en of dit dossier niet diende te worden aangevuld opdat het publiek met kennis van zaken een zinvol bezwaarrecht zou kunnen uitoefenen; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers wijzen op de aantasting van de rustige, veilige en gezonde bewoning van de woonkern Doel, van een sociaal, gezond en veilig leefmilieu en van hun eigendomsrecht door de vergunning voor een dok bestemd voor een containerterminal en door "de bestemming van de uitgegraven c.q. afgegraven grond, die algemeen geschat wordt op 34,8 miljoen kubieke meter"; dat verzoekers daaraan toevoegen :

"(...)
De leefbaarheid van Doel is onder bepaalde voorwaarden kombineerbaar met het Deurganckdok. Dit

veronderstelt evenwel dat de containerterminal eerst begint te lopen op een afstand van circa 800 meter van de Schelde, m.a.w. dat de eerste 800 meter kaaimuur op een andere wijze wordt gebouwd en ingericht dan deze noodzakelijk voor een containerterminal. Voorbij de eerste 800 meter neemt de schadelijkheid voor verzoekers van de werken waarover het hier gaat af.

Verweerders hebben evenwel geenszins de bedoeling om het alternatief van het behoud van Doel in rekening te brengen en proberen met alle macht en middelen de zaak te forceren. Zo werden de ligplaatsen voor deze kaaien, inbegrepen de eerste 800 meter aan de Noordzijde van het containerdok, door verweerster Havenbedrijf, zoals ze zelf uiteenzet in haar besluiten op p. 13, reeds in concessie uitbesteed (blijkbaar al op 3 maart 1999).

De werken zijn dus allesbehalve onschuldig : zij beogen niet alleen de bouw van kaaimuren in het luchtledige, maar wel degelijk de bouw van kaaimuren waaraan reeds een bestemming werd gegeven, en dan met name een bestemming die de leefbaarheid van Doel wel degelijk aantast.

(...)

De gezondheid en veiligheid van verzoekers wordt in het bijzonder bedreigd doordat de werken voor een (weliswaar kleiner) deel plaatsvinden binnen een perimeter van 1800 meter van de kerncentrale en de installatie beogen van aktiviteiten die volgens algemeen aanvaarde normen niet mogen plaatsvinden binnen deze perimeter, namelijk de stockage, overslag en transport van gevaarlijke produkten";

Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat de omschrijving van het nadeel aantoont dat verzoekers "veel meer belangen trachten te vertegenwoordigen dan voor dewelke zij hier in rechte kunnen opkomen (,dat,) zeker wat betreft de leefbaarheid die hier door verzoekende partij als één van de centrale punten wordt aangegeven in het kader van de rechtszekerheid moeilijk geargumenteerd (kan) worden dat dit enkel en alleen eigen belang en nadeel is dat verzoekende partij hier wenst aan te tonen (en dat) deze tendens in de argumentatie van het verzoekschrift zeer algemeen (is) daar er slechts zelden nadelen zijn die alleen kunnen worden geprojecteerd op de verzoekende partij (,... dat) bij de exploitatie van het dok ook de volumebuffers en groenschermen aanwezig (zullen) zijn zodat het geluidsniveau

de 45dB(a) niet zal overschrijden en het uitzicht voor de bewoners van Doel niet uitsluitend zal gericht zijn op de havenactiviteiten (,dat) Doel steeds een vrij ingesloten dorp (is) geweest -zoals alle polderdorpen trouwens- hetgeen noodzakelijk was voor de bescherming van de polders (,dat) opwerpen dat zij door het ophogen van de dijken ingesloten zullen worden door enerzijds havenindustrie en anderzijds een 'dijkmuur' derhalve buiten de context van het woongebied Doel (is) gerekend (,dat) reeds jaren immers de havenindustrie, alsook de kerncentrale aanwezig (is) en Doel als een ingesloten polderdorp tussen de industrie en de Schelde (ligt), (, dat) deze ingeslotenheid zelfs een van de karakteristieken van het dorp is (,dat) nu argumenteren dat net die ingeslotenheid een MTHEN zou gaan vormen, terwijl er voor de inwoners van Doel weinig of geen visuele of auditieve nadelen bijkomen die de redelijkheidgrenzen overschrijden (, dat dit) het karakter van het dorp verloochenen (is)";

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij aanstipt dat uit het feitenrelaas en het overzicht van het wettelijk en reglementair kader blijkt dat de Linkeroeverwet, door in 1978 de grenzen van dit gebied vast te leggen, het gebied waar het Deurganckdok thans tot stand gebracht wordt, voorbestemt als haven- en industriegebied, dat deze fundamentele oriëntatie door het Havendecreet van 2 maart 1999 is bevestigd, dat in de beslissing van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende de voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Gillis-Waas en Lokeren aan het projectgebied, en dus ook aan Doel, de bestemming "zeehavengebied type 2" wordt gegeven, dat het gewestplan uitdrukkelijk het tracé voor het Deurganckdok voorziet, dat de bestreden beslissing, die enkel de werken van de eerste fase van het dok vergunt, op haar beurt niet meer doet

dan uitvoering te verlenen aan de in het gewestplan vastgelegde bestemming, dat hieruit volgt dat het nadeel waarop de verzoekende partijen zich beroepen in werkelijkheid niet het gevolg is van de bestreden beslissing maar wel van een aantal aan deze beslissing voorafgaande beslissingen welke de verzoekende partijen hebben nagelaten op ontvankelijke wijze aan te vechten, dat, inzoverre het nadeel gesteund is op de onleefbaarheid van Doel, het nadeel niet ernstig is, daar "het de ondubbelzinnige wens van de decreetgever was dat het gebied waar Doel gelegen is als een maritieme zone beschouwd zou worden (, dat) uit het havendecreet van 2 maart 1999 immers voort(vloeit) dat de maritieme zone die door het Havendecreet afgebakend wordt 'de stroken langsheen de Schelde, die bestemd zijn voor de aanleg van meergelegenheden van zee- en binnenschepen', d.w.z. ook het grondgebied van Doel, omvat (, dat) het door de verzoekende partijen omschreven nadeel dan ook rechtstreeks voort(vloeit) uit het Havendecreet en de wijze waarop verder uitvoering verleend wordt aan het Havendecreet door de beslissing van de Vlaamse Regering van 1 juni 1999 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Gillis-Waas en Lokeren (, dat) hoe dan ook (...) uit de nieuwe leefbaarheidsstudie die opgesteld werd door het studiebureau Iris Consulting en die in mei 2000 bekendgemaakt werd blijkt dat de bouw en zelfs de exploitatie van het Deurganckdok, op zich genomen, niet tot gevolg hebben dat Doel onleefbaar is (, dat) door de auteurs van de leefbaarheidsstudie wordt gesteld dat enkel in het geval voortgang gemaakt zou worden met de ontwikkeling van het Linkerscheldeoevergebied als haven- en industriegebied Doel onleefbaar zou worden (, hetgeen) inzonderheid het geval (zou) zijn indien een bijkomend dok, het Saeftingedok, aangelegd zou worden", dat, inzoverre de verzoekende partijen gewacht hebben tot de termijn van 60 dagen (bijna)

verstreken is, het nadeel niet als een ernstig nadeel te beschouwen is, dat ondanks het feit dat verzoekers betogen dat zij de bouw van het Deurganckdok wensen te voorkomen en zij over alle informatie beschikken om onmiddellijk een vordering tot schorsing in te dienen, zij tot begin augustus 2000 hebben gewacht, dit wil zeggen tot zeer kort voor het verstrijken van de termijn van de daging om een vordering tot schorsing in te dienen, dat door aldus te handelen verzoekers het door hen beweerdelijk ondervonden nadeel niet als onmiddellijk ernstig beschouwen;

Overwegende dat verzoekers voldoende concrete gegevens aanvoeren waarmee zij naar behoren aantonen dat het nadeel dat zij inroepen ernstig is en ook moeilijk te herstellen is; dat het feit dat dit nadeel met gelijkgestemden zou worden gedeeld of dat verzoekers daarin door anderen zouden worden gesteund, het nadeel niet onpersoonlijk maakt; dat de argumenten die de verwerende partij uiteenzet in verband met de volumebuffers, het geluidsniveau en de ingeslotenheid van het dorp, de Raad van State niet overtuigen; dat de wettelijke context waarin de eerste tussenkomende partij de aanleg van het Deurganckdok plaatst, de rechtsgrond levert voor het nadeel dat de bestreden beslissing genereert; dat, gesteld dat de onleefbaarheid van Doel volgt uit de bestemmingen gegeven door het Havendecreet van 2 maart 1999 en uit de aanzet van de huidige gewestplanwijziging, de Raad van State zich afvraagt waarom Doel nog steeds bewoond is en het Vlaamse Gewest een studie laat opmaken over de leefbaarheid van het dorp; dat de eerste tussenkomende partij aan artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten van de Raad van State toevoegt waar zij ervan uitgaat dat verzoekers ervan moeten doen blijken dat het nadeel "onmiddellijk ernstig" is door niet lang te dralen met het instellen van de vordering;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat het verzoek tot opleggen van een dwangsom wordt gestaafd als volgt :

"Aangezien tegenpartij en verwerende partij in het verleden reeds duidelijk hebben aangetoond dat zij alle middelen zullen gebruiken om zich aan een uitgesproken schorsing te onttrekken - cfr. ook het proces-verbaal van vaststelling van 14 juni 2000 - ...";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"Op 14 juni 2000 was er een nieuwe bouwvergunning. Die was niet geschorst door uw Raad.

Overigens zou het zonder meer doen stopzetten van de werken, zonder de noodzakelijke beveiligingswerken, slechts een daad zijn die uitsluitend tot burgerlijke aansprakelijkheid kan leiden van degene die dergelijk werk zonder meer stopzet.

Een stopzetting van de grondbemaling kon slechts nadat alle installaties uit de bouwput zouden verwijderd zijn geworden. Om zulks met de nodige zorgvuldigheid te doen zijn er een tweetal weken noodzakelijk. De opbouw van de werfinstallaties in de bouwput heeft alleen reeds 5 maanden werk gekost ... Omwille van de geologische gelaagdheid van de grond dient de bouwput nadien terug opgevuld met zand tot niveau -5.00 TAW. Ook dat werk neemt ongeveer één maand in beslag. Indien niet opgevuld wordt met zand, storten de taluds in zodra het grondwater stijgt. Gezien de bouwput vlakbij de Scheldedijk ligt zal de waterkering aldaar begeven en wordt zowel het dorp Doel als de omliggende polder met overstroming bedreigd.

De retourbemaling van zijn zijde wordt gevoed met bemalingwater uit de bouwput. Die retourbemaling is noodzakelijk om te voorkomen dat het dorp Doel, de HS-masten en de industriële installaties van Haeltermann, Aqualon en Indaver niet verzakken. De retourbemaling kan slechts stilgelegd worden nadat de bouwput terug aangevuld is met zand. Het waterpeil laten stijgen in de bouwput door het stilleggen van de bemaling, kan niet zonder de retourbemaling nog een tijd in werking te houden. Andere voedingsbronnen

in dieper gelegen lagen moeten hiervoor geïnstalleerd worden.

Op 6 juni 2000 was gestart met de oprichting van de grote portaalkraan voor het verplaatsen van de bekisting van de opgaande wand. Die kraan was zeer gedeeltelijk gemonteerd op het ogenblik van de betekening van het arrest van de eerste schorsing. Ze moest worden afgeschoord zodat ze in veilige omstandigheden kon blijven staan. Ook de bekisting van de opgaande wand stond gedeeltelijk gemonteerd en hing gedeeltelijk in de kraan. Van de bekisting moest een balk gemaakt worden zodat die 17 m hoge constructie stabiel kon blijven staan. Die werken vereisten verscheidene dagen.

Om te beletten dat allerlei personen de werf zouden betreden en hierdoor fysiek gevaar lopen was een verdere afsluiting van de werf noodzakelijk. De verlaten werfinstallaties zouden op die manier beveiligd worden tegen diefstal zowel als tegen sabotage. Ook dat vergde enkele dagen tijd.

Een schorsing laten leiden tot een onmiddellijke stopzetting zonder meer van de werken zou een misdaad zijn geweest. Verwerende partij heeft aan haar toezichthoudend personeel opdracht gegeven om, met het oog voor de voormelde aspecten, de werken op de kortst mogelijke tijd stop te zetten. Blijkbaar wordt dat betwist. Die betwisting lijkt in het licht van het voorgaande alles behalve ernstig.

De vordering tot verbeurte van een dwangsom, ook bij een schorsing van de werken zoals ze thans op grond van de nieuwe bouwvergunning worden verder gezet, is, op grond van voorgaande elementen, niet ernstig. In het openbaar belang moet er de mogelijkheid zijn om veiligheidsmaatregelen die zich opdringen, te nemen en af te werken.

Er kan niet ernstig volgehouden worden dat verwerende partij een schorsing naast zich neer zou leggen en de rechtsmacht van Uw Raad zou weigeren te aanvaarden. De vordering tot verbeurte van een dwangsom geeft blijk van onkunde m.b.t. de gevaren verbonden aan een plots stilleggen van de werken en onbebrip voor de aansprakelijkheden die eruit zouden voortvloeien. Die vordering is prima facie niet ernstig";

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij opwerpt dat de vordering tot het opleggen van een dwangsom ten aanzien van de begunstigde van een permissieve akte, niet ontvankelijk is en voorts de stelling van de verwerende partij bijvalt ter ondersteuning waarvan zij het dagboek van de werken en het procesverbaal van een gerechtsdeurwaarder overlegt;

Overwegende dat de door verzoekers gestelde vordering tot het opleggen van een dwangsom niet is onderbouwd; dat hetgeen de verwerende en de eerste tussenkomende partij ertegen inbrengen overtuigend is; dat er geen grond is tot het opleggen van een dwangsom,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van het gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en de n.v. Hessenatie in de vordering tot schorsing worden ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 13 juni 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende de afgifte aan het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen van de bouwvergunning tot het bouwen in de Haven op de Linkerscheldeoever (Waaslandhaven) van een nieuw havendok, omvattende in hoofdzaak het bouwen van de kaaimuren van dit getijdedok (Deurganckdok), de aansluiting ervan op de oevers van de Schelde via een met verankerde damwanden verstevigde oeververdediging, het deels opbreken van wegen (jaagpad Sigmadijk, deel Liefkenshoekstraat en "het Geslecht"), het aanleggen van beperkte weginfrastructuur (jaagpad en vervanging van de Liefkenshoekstraat), alsook de aanleg van tijdelijke dijken om een deel van het dok na het vrijbaggeren te kunnen in gebruik nemen, het vrijbaggeren van de kaaimuren deel I en het verder ophogen van de haventerreinen omheen dit dok tot Sigmahoogte, mits :

- het hydraulisch vrijbaggeren van de kaaimuur deel I uit de vergunning wordt gesloten en het voorwerp zal uitmaken van een nieuwe vergunningsaanvraag met aanduiding van de percelen en de wijze waarop de bag-

gerspecie zal gedeponeerd worden en de maatregelen welke zullen genomen worden in functie van de bescherming van "De Putten".

- de vergunning voor de bouw van de kaaimuren wordt beperkt tot de kaaimuren tot de tussendijk tussen de tweede en de derde fase zoals deze aangegeven is op het plan B4/7679 aangeduid met deel 1 en deel 2 dus tot de profielen 41 en 94 en met uitsluiting van het gedeelte aangeduid met deel 3.
- de voorwaarden gekoppeld aan het advies van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (gehecht aan dit besluit) strikt nageleefd worden.
- de bemalingswerken gebeuren via een retourbemaling en er een controlemeetnet uitgebouwd wordt ter beoordeling en bijsturing van de effecten van de grondwaterdalingen in functie van de stabiliteit van de gebouwen en de mogelijke beïnvloeding van "De Putten".
- de werken uitgevoerd worden met geluids- en trillingsarme technieken en machines.

Artikel 3.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten in de schorsingsprocedure, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven maart tweeduizendeen, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M. VRINTS.**